

indføres; hans Henviisning, som isørigt, saavidt jeg mindes, indeholdtes i Mindretallets Betænkning, gaaer ud paa, at man for at faae disse Regler etablerede, ikke nu skal give dette Lovforslag, men derimod overlade det til Communerne; Communerne have ganske vist en Trang til at faae en Indkomstskattebæft, og dermed et saadant Personalkataster, som Regjeringen ønsker, og dette, som man maa søge at tilveiebringe, inden man paalægger Staten, siger han kan man lettest og bedst faae istand gennem Communerne. Jeg kan meget godt begribe, at den ærede Folkethingmand, som saavidt jeg har forstaaet ham, er en Modstander af Indkomstskatten, kan give en saadan Henviisning; men den, der sætter Priis paa at faae Indkomstskatten, eller ialtsald anseer den for et uundgaaeligt Onde, kan virkelig ikke tage imod denne Henviisning; thi hvis man vil troste sig med, at man ad den communale Vej kunde faae dette Personalkataster og disse Regler for Indkomstskattens Ansættelse, saa er jeg bange for, at man kommer til at vente meget længe. Jeg troer ikke, at vore Communer i det Hele ere saa selvbehjælpelige, isærdeleshed i sllige Forhold, at der skulde være nogen syn- derlig Udset til, at nogen Commune, end sige alle Communer, skulde uddanne sig principielle Regler i saa Henseende, som Regjeringen senere med Tilfredsstillelse kunde følge som Norm for temmelig betydeligt Paalæg til Statskassen; men selv om det var saa, at der var enkelte Communalbestyrelser, der vare saa ivrige og talentfulde, at de kunde frembringe noget ligesaa godt, som det kunde tænkes at komme istand ad Legislaturens Vej, saa vil jeg ialtsald spørge, om der havde mindste Garant for, at det blev Tilfældet i alle Communer, og hvorledes skulde nu Staten kunne

bruge en Stattnorm, som hist og her i en enkelt Commune var kommen istand, som maa- skee var forskjellig i alle de Communer, der havde den, medens den ikke engang eksisterede i alle. Jeg antager, at man i saa Henseende vilde henvise Staten til, efter Folkemængde eller Assurance-sum eller Gud veed hvad at udskrive en vis Sum af Communerne, og saa skulde enhver Commune atter efter sit lille Personalkataster ligne denne Sum, men Indkomstskatten blev da ikke stort fuldkommere end Krigsskatten hidtil har været, idet den nemlig paa en ganske forskjellig Maade, og maaskee efter hinanden aldeles modsatte Principer, kom til at paalignes de forskjellige Communer i Landet. Jeg troer saaledes, at naar den Henviisning blev antaget, vilde det være accurat det samme, som at lade hele Sagen falde.

Notte: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Fenger) fremstillede vistnok det Hovedspørgsmaal, hvorom der kunde være Tale ved denne Sag, idet han spurgte, hvorvidt der virkelig kunde være nogen Trang til saadanne forøgede Statsindtægter som dem, der tilsigtes tilveiebragte ved en Lov af den Natur som den omhandlede. Han antydede selv, at dette Spørgsmaals Dverveielse krævede en saa fuldstændig Undersøgelse, at den ikke kunde gennemføres her i dette Dieblit, men han forsøgte dog ved Hjælp af det Forslag, som her foreligger til en Finantslov for næste Aar, at antyde, at en saadan Nødvendighed efter hans Formening ikke var tilstede. Hvad de Bemærkninger angaaer, som han i den Henseende fremsatte, da ere de allerede tildeels imødegaaede saavel af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) som af den høitærede Finantsminister.